

**Громадська організація
«Правовий світ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ –
ПРОГРЕС ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ
МАЙБУТНЬОГО»**

14–15 січня 2022 р.

Дніпро, 2022

УДК 34:001.8(477)(063)
С91

С91 **Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки – прогрес законодавства України майбутнього:** Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 14–15 січня 2022 р. – Дніпро: ГО «Правовий світ», 2022. – 116 с.

У матеріалах зібрані тези доповідей, які були подані учасниками міжнародної науково-практичної конференції **«Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки – прогрес законодавства України майбутнього»** (м. Дніпро, 14–15 січня 2022 р.).

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

КОНЦЕПЦІЯ ЮРИДИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОСОБИ В УКРАЇНІ:

«ДОРОЖНЯ КАРТА»

Борисова О. О...... 7

ДЕРЖАВА ТА ПРАВО В ЛІБЕРАЛЬНОМУ УЯВЛЕННІ

ІММАНУЇЛА КАНТА

Меркулов С. О...... 10

«НОВИЙ КУРС» Ф. Д. РУЗВЕЛЬТА: ПОЛІТИКА ВИВЕДЕННЯ

СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ З КРИЗИ

Меркулов С. О...... 14

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

ПРОБЛЕМА ДОЦІЛЬНОСТІ СКАСУВАННЯ ДЕПУТАТСЬКОЇ

НЕДОТОРКАНОСТІ В УКРАЇНІ

Чуєнко В. І., Добрич О. С...... 19

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПРАВОНАСТУПНИЦТВО

Жук П. В...... 22

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ

Москалець Е. Р...... 24

ПАТРОНАТ НАД ДІТЬМИ В УКРАЇНІ

Пивовар М. А., Кочина О. С...... 27

ДОВІРЧА ВЛАСНІСТЬ: НОВЕЛИ РЕГУЛЮВАННЯ

Стрельцова О. О...... 30

ПРЕЦЕДЕНТНЕ ПРАВО СУДУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

ЩОДО ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ПОНЯТТЯ «ПОЗАДОГОВІРНІ

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ»

Шмиговський О. І., Іванова О. М...... 33

СУДОВЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТА СУДОВА ПРАВОТВОРЧІСТЬ:
ПОНЯТТЯ ТА ВЗАЄМОДІЯ
Ясинок М. М. 37

**НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО,
ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО**

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ
У СПРАВІ ПРО НЕПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ
Поляков Р. Б. 41

**НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО;
ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

ПРАВОВЕ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОАТЛАНТИЧНОГО КУРСУ
В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
Бершадська Ю. В. 46

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД СТАНОВЛЕННЯ
ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ
Шлапко Т. В., Соколенко О. П., Ковалевський М. М., Гриб А. А.... 50

**НАПРЯМ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО**

ПРОПОЗИЦІЇ З УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
У ВИБОРЧОМУ ПРОЦЕСІ
Георгієвський Ю. В. 55

СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ДОКАЗУВАННЯ
В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ
Джафарова М. В. 59

МІЖНАРОДНІ ТА ВІТЧИЗНЯНІ АКТИ ЗАКОНОДАВСТВА,
СПРЯМОВАНІ НА ПРОТИДІЮ КОРУПЦІЇ
В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ
Мартинюк Д. С. 63

ФІНАНСОВІ РОЗСЛІДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ
Мотузна А. В. 66

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З ВІРТУАЛЬНИМИ АКТИВАМИ: ПОТОЧНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ <i>Олійничук О. І., Хом'юк С. В., Гладько В. М.</i>	68
ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ НАУКОВИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ <i>Сиротенко В. М.</i>	71
ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВІ АДМІНІСТРАЦІЇ В УКРАЇНІ: ПРАВОВИЙ СТАТУС (НЕ)ВИЗНАЧЕНО <i>Федчиняк А. О.</i>	74
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОВАДЖЕННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ <i>Чернишова Я. О., Колеснікова М. В.</i>	77
МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД МЕТОДІВ БОРОТЬБИ ІЗ ЗАЛЕЖНІСТЮ ВІД ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН <i>Шлапко Т. В., Глущенко Н. В., Рєпін Д. А.</i>	80
НАПРЯМ 7. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	
ПРОБЛЕМАТИКА ВАКЦИНУВАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ НА COVID-19 ОСІБ В МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ <i>Ткаченко Д. О.</i>	85
НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ	
СПОСІБ ВЧИНЕННЯ ПРИВЛАСНЕННЯ, ЗАВОЛОДІННЯ ВІЙСЬКОВИМ МАЙНОМ ШЛЯХОМ ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ, ВЧИНЕНЕ ВІЙСЬКОВОЮ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ <i>Дем'яновський В. В.</i>	88
ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСОБИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОСВІДУВАННЯ <i>Ксеніта В. В.</i>	92
ЩОДО ПИТАННЯ УЧАСТІ СУДУ ПРИСЯЖНИХ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ <i>Теленчі С. В.</i>	95
ЕЛЕКТРОННИЙ СУД: ПЕРЕВАГИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ <i>Черевко В. В.</i>	98

НАПРЯМ 9. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

ЗАХИСТ КЛІМАТИЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ:
ВИКЛИК МІЖНАРОДНІЙ ПОЛІТИЦІ

Ксеніта В. В. 102

ТЕРМІНО-ПОНЯТТЯ «ДЕРЖАВА-УЧАСНИЦЯ» –
ПОЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ СУБ'ЄКТУ
«МОРСЬКИХ» ПРАВОВІДНОСИН (У КОНТЕКСТІ «UNCLOS'82»)

Кузнєцов С. С. 105

ПРАВА КОРИННИХ НАРОДІВ ТА ЇХ ЗАКРІПЛЕННЯ
НА МІЖНАРОДНОМУ І НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ

Реньов Є. В. 109

КОНСУЛЬТАТИВНІ ОРГАНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Саркіян В. Г. 112

відповідних населених пунктах) набагато більше, ніж військова, безпекова складова: приблизно 90% до 10%. Водночас, наприклад, зі слів голови однієї військово-цивільної адміністрації в Донецькій області таке співвідношення складає 99% к 1%, де 99% – це суто цивільні функції та повноваження. Таке кардинальне співвідношення у бік переважно цивільних повноважень також викликає зауваження щодо майбутнього формату та загалом доцільності існування ВЦА.

Загалом варто підтримати панівну в літературі позицію про те, що зважаючи на те, що державні органи та органи місцевого самоврядування в населених пунктах на лінії розмежування та контролю на початку збройного протистояння були не в змозі виконувати свої повноваження, а необхідність забезпечення нормалізації життєдіяльності населення в цих районах існувала, ухвалені рішення про утворення ВЦА є на часі і відповідає нагальним потребам [2, с. 132].

ЛІТЕРАТУРА

1. Шевченко В. Адміністративно-правовий статус військово-цивільних адміністрацій. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2016. № 4. С. 196–206.
2. Шутова О.С., Хайрулліна Д.І. Інститут військово-цивільних адміністрацій та його запровадження в зоні проведення Антитерористичної операції. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 1. С. 130–133.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОВАДЖЕННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ

ЧЕРНИШОВА Я. О.

студентка, ННІП

КОЛЕСНИКОВА М. В.

кандидат юридичних наук, доцент, ННІП

Сумський державний університет

м. Суми, Україна

Існування в Україні системи адміністративних судів пов'язане з необхідністю забезпечення реалізації права осіб на судовий захист. Так, фізичні та юридичні особи, чії права та інтереси порушено незаконними рішеннями, діями або бездіяльністю суб'єкта владних повноважень, а у визначених законами випадках і суб'єкти владних повноважень, мають змогу звертатися до суду з відповідними позовами.

Метою нашого дослідження було визначення особливостей адміністративного провадження в суді першої інстанції.

Відповідно до означеної мети проаналізовано законодавчі акти та дослідження науковців, що регулюють питання, пов'язані з провадженням у суді першої інстанції.

Саме чинне законодавство України, зокрема Конституція України, ст. 55, гарантує право кожного на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. З цією метою в державі створено систему адміністративних судів, до яких можуть звертатися фізичні та юридичні особи, чії права та інтереси порушено незаконними рішеннями, діями або бездіяльністю суб'єкта владних повноважень, а у встановлених законами випадках і суб'єкти владних повноважень мають змогу звертатися до суду з позовами до фізичних та юридичних осіб [1].

Загальновизнано, що кожна особа наділяється правом на адміністративний позов, якщо вважає, що її права чи законні інтереси порушено. У правничій літературі під адміністративним позовом розуміють забезпечену законом можливість звернутися до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів або на виконання повноважень у публічно-правових відносинах шляхом розгляду та вирішення публічно-правового спору. Установлено, що реалізація такого права передбачає дотримання певного встановленого законом процесуального порядку. Узгальнивши погляди науковців на це питання та спираючись на чинне законодавство, виокремимо такі моменти.

По-перше, дотримання певних строків для звернення до адміністративного суду з позовом є найпершою передумовою для можливості захисту порушених прав (ст. 122 Кодексу адміністративного судочинства України), а саме:

- шість місяців – при зверненні до суду за захистом прав, свобод та інтересів фізичної або юридичної особи;

- три місяці – при зверненні до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень; якщо в законі передбачена можливість досудового порядку вирішення спору й позивач скористався цим порядком, або в законі визначена обов'язковість досудового порядку вирішення спору тощо;

- один місяць – у справах щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби [2].

Зазначимо, що ці строки обчислюються з моменту, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав та інтересів, а адміністративна правоздатність фізичних осіб виникає з моменту народження, юридичних осіб – з моменту їх створення.

Слушною, на наш погляд, є заувага Я. О. Берназюка про те, що законодавець передбачив, що в разі, якщо особа не знала про порушення, але з певної дати мала про нього дізнатись, перебіг строку обраховується

саме з моменту, коли особа мала була дізнатися про відповідне порушення її прав. Тому при вирішенні питання щодо дотримання строку для звернення до адміністративного суду істотне значення має правильне встановлення моменту, з якого позивач повинен був дізнатися про порушення своїх прав та інтересів [3, с. 136].

По-друге, необхідною обставиною, з якою пов'язане існування права на адміністративний позов як суб'єктивного процесуального права, є наявність у сторін адміністративної процесуальної правоздатності, яка є складовою правосуб'єктності.

По-третє, важливою обставиною є віднесення публічно-правового спору до адміністративної юрисдикції. Так, юрисдикція адміністративних судів поширюється на вичерпний перелік яких справи у публічно-правових спорах, міститься у ст. 19 КАС України. Так, юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, вичерпний перелік яких міститься у ст. 19 КАС України. Наголосимо, що якщо спір не підпадає під цей перелік, то особа, чії права порушено, позбавляється права на адміністративний позов, а натомість має змогу звернутися до іншого суду (господарського чи загальної юрисдикції). Також варто пам'ятати про таку обставину, як відсутність у спорі між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав таких, що набрали законної сили: постанови суду; ухвали про відмову у відкритті провадження; ухвали про закриття провадження; ухвали про залишення позовної заяви без розгляду у зв'язку з пропуском строку звернення до адміністративного суду. Тож за наявності усіх перелічених вище обставин особа, чії права чи інтереси порушено, має право на адміністративний позов.

Процесуальна наука схиляється до того, що провадження у суді першої інстанції поділяється на такі стадії: відкриття провадження у справі, підготовче провадження, розгляд справи по суті.

Отже, чітке дотримання процесуальних вимог на кожному з перелічених етапів сприяє повному та всебічному встановленню обставин адміністративної справи і, як наслідок, прийняттю справедливого та законного судового рішення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

2. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 6 липня 2005 р. № 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/conv#Text>.

3. Берназюк Я. О. Строки звернення до адміністративного суду: проблеми теорії та практики. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*, 3(83), С. 135–142. URL: <https://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/article/view/87>.